

gøre udmærket Fyldest som Kasteskyts. Vi have nemlig nogle 29 Ctm.'ers Kanoner, der ikke besidde tilstrækkelig panserbrydende Evne, men som vilde gøre udmærket Fyldest som Haubitser. Skulde man købe dem i Udlandet — og det have vi gjort før — vilde det være et meget kostbart Stykke Skyts, det koster da 140,000 Kr. pr. Piece. Men naar vi benytte det gamle Skyts, vi have her i Landet, ville vi kunne lave et Batteri paa 3 Piecer for en Bagatel af 46,000 Kr. Det lyder næsten eventyrligt, at vi ved at købe dem i Udlandet skulde betale den enorme Sum af 140,000 Kr. for een, altsaa 420,000 Kr. for tre Stykker, medens vi her kunne faa et Batteri paa 3 for 46,000 Kr. Men Sagen er den, at vi have Skytset. Den eneste Forandring, der skal gøres, er paa Affutagen.

Om Maskinskyts, Rygskjolde og sligt er der talt saa meget, at jeg ikke nærmere skal komme ind paa disse Ting. Jeg beklager naturligvis meget Nægtelsen af Beløbet til en Forstærkning af „Trekroners“ Kasematbygning. Jeg havde ventet, jeg havde faaet denne Bevilling efter den Oplysning, der er given, at det er muligt at gennemskyde Kasematterne. Det er naturligt, at det maa være et almindeligt Ønske at faa denne Mangel afhjulpen. Jeg kan ganske henholde mig til de Bemærkninger, som fremkom fra den ærede Ordfører for Mindretallet (J. Hage), men jeg skal tilføje, at denne Forandring af Kasematterne ogsaa er ønskelig af andre Grunde. Der er nemlig en Del særdeles godt Skyts nede i Kasematterne. Det vilde vi gerne have op paa aaben Standplads, og vi vilde derved tillige faa Lejlighed til at udskyde noget gammelt forældet Skyts, som nu staar paa Dækket, hvilket vilde være meget ønskeligt, og saa vilde man endelig kunne fylde nogle af Kasematterne og derved forøge Antallet af skudsikre Magasinrum, hvortil der i høj Grad trænges, særlig af Hensyn til det i den senere Tid anskaffede elektriske Lysmateriel, som nødvendigvis ogsaa maa have skudsikre Rum, saa det vilde være meget ønskeligt at faa en Bevilling dertil.

I det hele haaber jeg ved en Konference med det ærede Udvalg inden tredje Behandling og ved de ny Oplysninger, jeg kan give, at opnaa, at flere af de Bevillinger, som nu foreslaas strøgne, igen maa blive indsatte. Men jeg vil dog allerede nu fremhæve for det høje Ting, at saa indskrænkede Bevillinger som de, der i de sidste 3 Aar ere givne paa § 26, kunne

ikke i Længden blive ved, men ville vise sig aldeles utilstrækkelige i Tidens Løb. Jeg siger: saa indskrænkede Bevillinger som de, der ere givne i de 3 sidste Aar, sammenlignet ikke alene med de Bevillinger, som ere givne i de to forud for dem gaaende Aar 1894—95 og 1895—96, men ogsaa med, hvad der i Almindelighed er givet i en lang Række af Aar. Som jeg allerede lejlighedsvis sagde, udgør Gennemsnitsbeløbet af, hvad der paa § 26 er givet i de sidste 30 Aar, omtrent 900,000 Kr., og jeg vil endda udtrykkelig gøre opmærksom paa, at Udgifterne til Fæstningen ikke ere medregnede i denne Oversigt. Der er kun medtaget, hvad Folketinget har bevilliget under sin Behandling af Finansloven, hvilket altsaa dog har været forholdsvist smaa Summer, saadan noget som 5—700,000 Kr. Jeg maa endvidere gøre opmærksom paa, at jeg ikke i de to sidste Aar har medregnet Kaserneerne, og dog er Beløbet blevet omtrent 940,000 Kr. aarlig. Dette Beløb kan heller ikke i Fremtiden være mindre, naar Hensyn tages til de store Krav, der nu stilles; det er jo væsentligst Artillerimateriellet, det nu drejer sig om, og der er Mangler i mange forskellige Henseender. Man vil let komme til at køre fast, naar der kommer ny ekstraordinære Krav, og saadanne ligge allerede nu i Luften. Der er jo megen Tale om et helt nyt Feltartillerimateriel; dette Spørgsmaal vil jo sandsynligvis komme op et af de nærmeste Aar, og man vil da være meget uheldig stillet, naar man allerede forud staar med betydelige Mangler. Jeg gentager altsaa, at man i Længden ikke kan blive ved med at give saa indskrænkede Bevillinger, som man i de senere Aar har givet paa § 26. Ja, hvis man havde Sikkerhed for en lang Fredsperiode — men det maatte rigtignok være en meget lang Fredsperiode — saa havde Bevillingerne naturligvis ingen Hast. Kommer der intet paa, er det vel ligegyldigt, om Fæstningen ikke har tilstrækkelig Skyts og Ammunition, og at Manglerne ved Søbefæstningen ikke ere blevne afhjulpne. Men kommer der noget paa, er det naturligvis af den allerstørste Betydning, at disse Mangler ere blevne afhjulpne, saa veje de meget tungt i Vægtskaalen. Man maa desuden erindre, at nu til Dags kommer Krigen overraskende; den kommer over os med meget kort Varsel, og det er da klart, at man ikke i de Dage, eller man skal maaske sige de Timer, der ere givne os til Krigsberedskab, ere i Stand til at afhjælpe disse Mangler, det er en ren Umu-